

JUDr. DAVID KARABEC
advokát

MONITORING SOUDNÍCH ROZHODNUTÍ 2013

říjen 2013

AKTUÁLNÍ TÉMA

Spoluzavinění lyžaře při poranění na sjezdovce

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31.7.2013, sp. zn. 25 Cdo 4286/2011

Žalobce žaloval provozovatele lyžařského areálu o náhradu škody na zdraví, kterou si způsobil tím, že se v místě, kde byla dobře viditelná a v lyžování nepřekážející mulda sněhu, pohyboval při lyžování vyšší rychlostí a ve snaze vyhnout se srážce s jiným lyžařem muldu přeskočil a dopadl do trychtýřovité díry s kameny, zbytky betonu a vodou, které se nacházely za muldou, čímž utrpěl zranění.

Obecné soudy zhodnotily, že žalobce si podstatnou měrou úraz přivodil sám tím, že jel nepřiměřenou rychlostí, ač si byl při svých zkušenostech vědom, že v posledním dojezdovém úseku lyžařské sjezdovky se dá předpokládat větší kumulace jiných lyžařů či osob. Jestliže žalobce utrpěl zranění při tomto stylu jízdy, kdy nebyl schopen bezpečně zvládnout situaci při hrozící srážce a kdy musel na náhlé vjetí jiného lyžaře do dráhy reagovat riskantním manévrem vjezdu do sněhové hromady, je podle Nejvyššího soudu správná úvaha odvolacího soudu o převažující míře spoluzpůsobení škody na jeho straně. Jestliže tedy jediným důvodem, proč vůbec žalobce projížděl sněhovou muldu, za níž se nacházel nebezpečný prostor, byla jeho (byť vynucená) reakce na pohyb jiného lyžaře, pak byl **převažující příčinou pádu způsob jeho jízdy a okolnosti, které ji ovlivnily, nikoliv to, že nebezpečné místo nebylo označeno či ohrazeno**; ani splnění povinnosti provozovatele vleku v tomto směru by zřejmě nemohlo zabránit tomu, aby žalobce ve snaze vyhnout se srážce do tohoto místa vjel. Jako správný byl tedy shledán závěr odvolacího soudu, že **žalobce se na způsobení škody na svém zdraví účastnil v rozsahu 80 %** a že v tomto rozsahu byla pokrácena požadovaná výše náhrady škody na zdraví.

Z OBČANSKÉHO PRÁVA

Přezkum rozhodčí doložky v exekučním řízení

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. 20 Cdo 3755/2012

Nejvyšší soud poukázal na to, že exekuční soud se musí v exekučním řízení zabývat námitkami povinného, který tvrdil, že rozhodčí nález, na základě kterého byla nařízena exekuce, nemůže být považován za vykonatelný exekuční titul. Důvodem bylo, že rozhodčí doložka, na jejímž základě byl rozhodčí nález vydán, je neplatná z

důvodu, že rozhodce bude určen právníkou osobou, která není stálým rozhodčím soudem zřízeným na základě zákona. Nejvyšší soud odkázal na závěry Ústavního soudu, který uvedl, že není-li spor rozhodován rozhodcem, jehož výběr se uskutečnil podle transparentních pravidel, nemůže být akceptovatelný ani výsledek takového rozhodování.

Byla-li **exekuce na základě rozhodčího nálezu vydaného na základě neplatné rozhodčí doložky v takovém případě přesto nařízena**, resp. zjistí-li soud dodatečně nedostatek pravomoci rozhodce, **je třeba exekuci v každém jejím stádiu pro nepřipustnost zastavit** podle § 268 odst. 1 písm. h) občanského soudního řádu, když zákon o rozhodčím řízení nevyklučuje, aby otázka nedostatku pravomoci rozhodce byla zkoumána i v exekučním řízení.

Absence tlumočnicka jako důvod pro zrušení rozhodčího nálezu

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.9.2013, sp. zn. 23 Cdo 3116/2012

Česká společnost s ručením omezeným s rakouským jednatelem uspěla u Nejvyššího soudu v řízení o zrušení rozhodčího nálezu s poukazem na skutečnost, že **během rozhodčího řízení nebyl zajištěn rakouskému jednatele tlumočnick do mateřského jazyka.**

Podle Nejvyššího soudu tato povinnost rozhodčího orgánu existovala i přesto, že společnost byla v řízení zastoupena advokátem. Nejvyšší soud konstatoval, že pokud se zastoupený nemůže plnohodnotně podílet na jednání, protože mu nerozumí, nemůže ani využít možnosti aktivně v daném řízení vystupovat, a nemůže proto ani odpovídajícím způsobem vykonávat svá procesní práva a povinnosti. Při opačném výkladu by právo na osobní účast zastoupeného při jednání soudu ztrácelo jakýkoliv reálný procesní smysl. Nejvyšší soud nemá důvod se odchýlit od již přijatého závěru, že jedním ze základních principů, jimiž je občanské soudní řízení ovládáno, je princip rovnosti účastníků, který vyjadřuje skutečnost, že účastníci řízení musí stát před soudem v rovném postavení, aniž by byla jedna nebo druhá strana jakkoli procesně zvýhodněna. K provedení tohoto principu se proto ukládá soudu povinnost, aby všem účastníkům sporu zajistil stejné možnosti k uplatnění jejich práv.

S ohledem na výše uvedené bylo dle Nejvyššího soudu namístě, aby bylo vyhověno návrhu společnosti a podle § 31 písm. e) zákona o rozhodčím řízení **zrušen rozhodčí nález, protože společnosti nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, neboť jí nebyl ustanoven od počátku rozhodčího řízení tlumočnick.**

Spotřebitelský úvěr dvou solidárních dlužníků

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.8.2013, sp. zn. 33 Cdo 856/2012

Nejvyšší soud řešil spor mezi bývalými partnery o zaplacení spotřebitelského úvěru společnosti CETELEM, a.s. **Oba partneři byli smluvními stranami smlouvy o spotřebitelském úvěru**, z níž museli uhradit částku 310.920,- Kč. Žalovaná se sice zavázala splácet úvěr společně s žalobcem, **avšak částka úvěru byla zcela použita na úhradu kupní ceny motorového vozidla, které získal do svého výlučného vlastnictví žalobce**. Po splacení celého úvěru výlučně žalobcem se žalobce obrátil na žalovanou s požadavkem, aby mu uhradila polovinu z úvěrované částky, tj. 155.460,- Kč, neboť podle § 511 odst. 3 občanského zákoníku v takovém případě může po solidárním dlužníkovi požadovat úhradu poloviny dlužné částky. Nejvyšší soud však uvedl, že pokud bylo prokázáno, že splátky úvěru platil pouze žalobce a úvěr byl určen na pořízení věci do výlučného vlastnictví žalobce, **vznikla vnitřní dohoda dlužníků, která bránila tomu, aby žalobce mohl po žalované požadovat polovinu nákladů na splacení spotřebitelského úvěru**.

ZE SPRÁVNÍHO PRÁVA

Právo na zřízení datové schránky

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 17.10.2013, sp. zn. 6 Ans 1/2013

Nejvyšší správní soud řešil spor brněnského občanského sdružení ZodiaCon s Ministerstvem vnitra, když v dané věci zaslalo sdružení e-mailem Ministerstvu vnitra elektronicky podepsanou žádost o zřízení datové schránky právnické osoby. Ani po několika urgencích ministerstvo na žádost nijak nereagovalo a sdružení se nedočkalo odpovědi ani na následnou stížnost ministrovi vnitra. Proto podalo žalobu proti nečinnosti. Městský soud v Praze tuto žalobu zamítl. Kasační stížnost proti rozsudku městského soudu shledal Nejvyšší správní soud důvodnou, rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Podle Nejvyššího správního soudu **má právnická osoba, které se datová schránka nezřizuje ze zákona (což je i občanské sdružení), veřejné subjektivní právo na zřízení datové schránky**, pokud o ni požádá, což vyplývá z § 5 odst. 2 a 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Veřejnému subjektivnímu právu na zřízení datové schránky přitom poskytují ochranu soudy ve správním soudnictví. Soud se tak neztotožnil se závěry Městského soudu v Praze, že by zřízení datové schránky právnické osobě mělo být jen jakousi nezávaznou službou ze strany státu.

Výsledkem podání žádosti o zřízení datové schránky právnické osoby tak má být úkon Ministerstva vnitra spočívající ve zřízení datové schránky v informačním systému datových schránek, tzn. umožnění vstupu žadatele do informačního systému datových schránek. Pokud Ministerstvo vnitra za takových okolností nezřídí datovou schránku, jde o nezákonný zásah, kterému se lze bránit správní žalobou v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 soudního řádu správního.

S pozdravem,

JUDr. David Karabec

Vydáno jako informační materiál určený výhradně pro potřebu klientů
advokátní kanceláře JUDr. Davida Karabce, se sídlem v Praze 8, Na Stráži 1306/5, č.ev ČAK 7353.
tel: +420 283 843 130, fax: +420-283 840 760, e-mail.: advokatni.kancelar@karabec.cz
<http://www.karabec.cz/>.

© JUDr. David Karabec - advokát, 2013